

SYKŠTUOLIS SKRUDŽAS

(Pabaiga)

Tačiau vis dėlto vyras, de-
vis juoda eilutę, pirmas buvo
aptarnautas ir už savo prekes
gavo 6 pensus. Antra pateikė
savo prekes p. Dilbienė. Jos
turėta lovos skalbinių, pašluos-
čių, šiek tiek senų drabužių,
porą sidabrinių senų arbat-
nių šaukštelių ir tt. Pirmoji,
likusi paskutinė, buvo atneš-
si seną lovos užvalaidą ir kitų
sudėvėtų pigių daiktų. Senis
sukčius už jų trisų ar prekes
sumokėjo po 5 ar 6 pensus.

— Kažin koks kvailys buvo
ji apvilkes štai šiais marški-
niais, bet aš juos nuvilkau. Jei
perkelis nepakankamai geras
laidoti, tai kam gi jis tikęs?
Tai pati geroji medžiaga to-
kiam sykštuolio kūnui pri-
dengti, nes jis negali juk būti
šlykštesnis perklio marški-
niuose negu buvo situose.

— Skrudžiui šurpu buvo
klaustytis tų pareiškimų. Vaiz-
das žmonių, besipelnančių iš
jo palaikų ir dar taip niekinan-
čiai atsiliepiančių apie jį, su-
kėlė pasibaurėjimą jais ir to-
kią neapykantą, kuri vargu
galėjo būti didesnė, matant
besiginčijančius velnius dėl jo
kūno vertės.

— Cha, cha! — kvatojo to-
ji moteriškė. — Štai ir galas
jam. Gyvendamas jis visus at-
stūmė nuo savęs lyg tam, kad
mes laimėtumėm jam mirus.
Cha, cha, cha! ...

— Dvasia! — sušuko labai
susijaudinęs Skrudžas, — aš
matau, matau, kad mano li-
kimas galėtų pamešėti šio ne-
laimingojo žmogaus likimą, —
mano gyvenimo būdas prie to
veda. Dieve brangus, kas čia?!

Jis pasitraukė išsigandęs, nes
veikimo vieta pasikeitė ir jis
beveik lietė lovą, — pliką lo-
vą, be užvalaidos. Joje kažin
kas po suplyšusia antklode gul-
ėjo. Kambarys buvo labai
tamsus. Skrudžas dairėsi apli-
nkui, tartum kūno stumia-
us ir bijodamas susižinoti, ku-
ris čia kambarys. Silpna iš
lauko besiskverbianti šviesa
švietė tiesiai į lovą, kurioje
gulėjo tas apiplyštas, niekie-
no neapraudamas be jokių
budėtojų ir be priežiūros, pa-
liktas velionis.

Skrudžas pažvelgė į vaiduok-
lį, kuris tvirta ranka rodė į
lovos galvugalį.

— O, šalta, šalta, žiauri, bai-
si mirtie, pasistatyk čia savo
aukurą ir apsisauk jį visais
tavo valdžioje esančiais siau-
bais, nes čia yra tavo karalys-
tė! Kirsk, mirtie, kirsk! ir tu
pamatysi kaip iš tavo padary-
tos žaidos ištėkės gerieji ve-
lionies darbai ir paskleis po
pasaulį amžinąjį jo atminimą.

Niekas tų žodžių nebuvo pa-
sakęs, bet Skrudžas juos gir-
dėjo, žiūrėdamas į lovą. Tuo
metu jis galvojo:

— Kad taip tą žmogų atgai-
vinus! Kokie galėtų būti jo
atsiminimai? Sykštumas, gob-
šumas, žiaurumas ir plėšru-
mas, turty troškimas. Taip,
jė davė jam lobijų numirti, ką
besakyt!

Jis gulėjo tuščiuose, tamsiuose
namuose, ir nebuvo čia nei
vyro, nei moters, nei vaiko
pasakyti, kad jis buvo geras
tuo ir tuo ir dėl vieno jo mei-
laus žodžio, aš būsiu jam ge-
ras. — Dvasia, — tarė jis, —
tai baisi vieta. Išėjus iš jos, aš
nežmiršiu duoto man čia pa-
mokso, tikėk manim. Eikime
iš čia!

Bet dvasia teberodė į galvū-
galį.

— Jei yra bent vienas mie-
te, kurį šito žmogaus mirtis

būtų nors kiek sujaudinusi, —
ištarė Skrudžas vos alsuoda-
mas, — tai maldauju tave, dva-
sia, parodyk man tą asmenį.

Vaiduoklis vienam akimirks-
niui išskėtė, kaip sparną, sa-
vo juodą skraistę, ir tuoliau
pasirodė dienos kambarys, ku-
riame sėdėjo motina su vai-
kais. Matyti, ji ko nors laukė
nekatraudama, nes vaikščiojo
po kambarį ir išgirdusi kokį
garsą sustodavo, žvelgė pro
langą, žiūrėjo į laikrodį. Vel-
tui stengėsi imtis siūti ir vos
begalėjo iškėsti savo vaikų kle-
gesio. Pagaliau išgirdo seniai
lauktą beldimą į duris. Moti-
na nubėgo ir pasitiko savo vy-
rą, žmogų jauną, kurio veide
tačiau buvo rūpesčio ir liūde-
sio žymių. Pateikusi vyrui pie-
tus, silpnu nedrąsiu balseliu
moteriškė paklausė:

— Kokios naujienos? Geros
ar negeros?

— Negeros, — atsakė jis.

— Ar mums nieko nepaliko?

— Ne, Karolina, bet dar yra
vilties.

— Viltis gali būti, jei jis su-
minkštės, — atsakė ji. Visko
gal būti, jei įvyks koks ste-
buklas.

— Suminkštėti jis jau nebe-
gali, — tarė vyras, — Jis jau
mirė...

Sprendžiant iš jos veido, ji
buvo gera ir kantri žmona, bet
išgirdusi tuos žodžius apsi-
džiaugė ir suplojo rankomis.

— Vakari, kaip toji pūgirtė
moteriškė sakė, jis nenorėjo
matytis su manim. Tai buvo
tiesa: jis tikrai sunkiai sirgo,
— jis tada jau merdėjo. Kam
jis pavedė mūsų skolą?

— Nežinau, bet ligi to laiko
mes turėjome pinigų. O jeigu
ir nebūtų, tai negi mes būsimė
tokie nelaimingi, negi rasime
kitą tokį beširdį kreditorių
kaip jis. Šią nakt, Karolina,
mes galėsime ramiai miegoti.

Ir visa šeima nurimo ir dėl
to žmogaus mirties pralink-
smėjo.

— Dvasia, parodyk man ko-
kį malonų įrašą susijusį su
mirtimi, — tarė Skrudžas. Jei
nepadarysi, tai šitas kamba-
rys su numirėliu amžinai sto-
nės man akyse.

Dvasia vedė jį visokiomis
jau gerai žinomomis gatvėmis.
Beieidami jie matė daug labai
neturtingų, vargingai gyve-
nančių, daug ir sunkiai dirban-
čių šeimų, kuriose vienok vieš
patavo tarpusavio susiklausy-
mas bei pagarba ir meilė vie-
nų kitiems.

— Dvasia, — vėl tarė Skru-
džas, — man lyg kas sako, jog
artinai mūsų persiskyrimo
momentas. Pasakyk man, kas
yra tas velionis, kuris guli te-
nai lovoje?

Dvasia nesustodama visėjo
tiesiai pirmyn, lyg ir norėda-
ma prieiti laukiamąją galą. Ta-
čiau Skrudžas paprašė ją aki-
mirkai sustoti.

— Šitame kieme, — tarė
Skrudžas, — per kurį mes taip
skubiai žengiam, prieš daugelį
metų yra buvusi mano konto-
ra. Aš ir tuos namus jau ma-
tau. Leisk pažvelgti į tai, kuo
aš būsiu ateityje.

Dvasia sustojo, bet jos ran-
ka jau kita kryptimi ką tai
rodė.

— Aure, namai! — sušuko
Skrudžas, — Kodėlgi tu rodai
į priešingą kryptį?

Nenumaldomas pirštas savo
krypties nekeitė. Skrudžas pri-
bėgo prie buvusios savo konto-
ros lango ir pažiūrėjo pro jį.

Kontora tebuvo ir dabar, bet
ne jo, ir viskas čia buvo kito-
niška. Vaiduoklis teberodė į
pirmąją kryptį. Skrudžas su-

grįžo pas dvasią ir sekė paskui
ją ligi geležinių vartų, kur jis
apsidairęs pamatė kapus. Tai
kaip jis. Šią nakt, Karolina,
mes galėsime ramiai miegoti.

Ir visa šeima nurimo ir dėl
to žmogaus mirties pralink-
smėjo.

— Dvasia vedė jį visokiomis
jau gerai žinomomis gatvėmis.
Beieidami jie matė daug labai
neturtingų, vargingai gyve-
nančių, daug ir sunkiai dirban-
čių šeimų, kuriose vienok vieš
patavo tarpusavio susiklausy-
mas bei pagarba ir meilė vie-
nų kitiems.

— Dvasia, — vėl tarė Skru-
džas, — man lyg kas sako, jog
artinai mūsų persiskyrimo
momentas. Pasakyk man, kas
yra tas velionis, kuris guli te-
nai lovoje?

Dvasia nesustodama visėjo
tiesiai pirmyn, lyg ir norėda-
ma prieiti laukiamąją galą. Ta-
čiau Skrudžas paprašė ją aki-
mirkai sustoti.

— Šitame kieme, — tarė
Skrudžas, — per kurį mes taip
skubiai žengiam, prieš daugelį
metų yra buvusi mano konto-
ra. Aš ir tuos namus jau ma-
tau. Leisk pažvelgti į tai, kuo
aš būsiu ateityje.

Dvasia sustojo, bet jos ran-
ka jau kita kryptimi ką tai
rodė.

— Aure, namai! — sušuko
Skrudžas, — Kodėlgi tu rodai
į priešingą kryptį?

Nenumaldomas pirštas savo
krypties nekeitė. Skrudžas pri-
bėgo prie buvusios savo konto-
ros lango ir pažiūrėjo pro jį.

Kontora tebuvo ir dabar, bet
ne jo, ir viskas čia buvo kito-
niška. Vaiduoklis teberodė į
pirmąją kryptį. Skrudžas su-

grįžo pas dvasią ir sekė paskui
ją ligi geležinių vartų, kur jis
apsidairęs pamatė kapus. Tai
kaip jis. Šią nakt, Karolina,
mes galėsime ramiai miegoti.

Ir visa šeima nurimo ir dėl
to žmogaus mirties pralink-
smėjo.

Charles Dickenso, anglų rašytojo, sukurtas charakteris — Ebenezer Scrooge pagarsėjo visame pasaulyje. Net ir lietuviai kartais perdėtai sykštolių pavadina "skrudžas". Šiame piešinyje Dabartinį Kalėdų Dva-
sia nuveda sykštųjį Scrooge ir neturtingojo tarnautojo Cratchit namelį, kur šeiminkė išdidžiai įneša tradicinį Anglijoje Kalėdų patiekalą — liepsnojantį slyvų pudingą.

— Geroji dvasia, — kalbėjo
toliau Skrudžas tebeklūpoda-
mas, — tu pasigailėk mane:
tark man, jog aš galiu pakeis-
ti tavo parodytuosius šešėlius,
pataisęs savo gyvenimą.

Geroji ranka suvirpėjo.

— Savo širdyje aš garbinsiu
Kalėdas ir stengsiuos galvoti
apie jas per ištisus metus. Aš
gyvensiu praeitimi, dabartimi
ir ateitimi. Visos trys dvasios
visada bus su manimi. Jų pa-
mokymų aš neužmiršiu. O, pa-
sakyk man, kad aš galiu nu-
trinti šį užrašą nuo kapų sle-
giančio akmenio!

Taip karštai ir nuosirdžiai
melsdamas Skrudžas nutvėrė
vaiduoklio ranką. Tačiau dva-
sia atstūmė jį. Pakėlęs rankas
su paskutine malda, Skrudžas
staiga pastebėjo vaiduoklio ap-
dare atmainą. Tas apdaras
suglebo, susitraukė ir suma-
žėjo, virsdamas jo lovos šešė-
liu.

PABAIGA

Taip, virsdamas jo paties lo-
vos šešėliu. Lova buvo jo ir
kambarys jo. O geriausia ir
maloniausia buvo tai, kad ir
ateitis buvo jo, ir kad jam dar
buvo laiko atgailai ir pasitai-
symui. Paskutiniuose pokal-
biuose su dvasia Skrudžas la-
bai giliai verkė, ir visas jo vei-
das dar tebebuvo ašaros.

O, Jokūbai Marlejaul, te-
būnie palaimintas dangus ir
Kalėdos! — šokdamas iš lovos
šaukė Skrudžas. — Visos trys
dvasios nuo šiol manyje tilpo.

Aš nežinau kas daryti! — šauk-
tė šaukė Skrudžas, paskubom
besirengdamas ir tuo pat metu
verkdamas. — Aš jaučiuosi
lengutis, kaip plunksnelė, kaip
angelas laimingas, linksmas,
kaip mokinukas atsakęs pa-
moką. Mano galva svaigsta
kaip girta malonių svaigulių.

Niekas juk mano turto negrobs
tė, niekas mane nelaidojo,

— Geroji dvasia, — kalbėjo
toliau Skrudžas tebeklūpoda-
mas, — tu pasigailėk mane:
tark man, jog aš galiu pakeis-
ti tavo parodytuosius šešėlius,
pataisęs savo gyvenimą.

Geroji ranka suvirpėjo.

— Savo širdyje aš garbinsiu
Kalėdas ir stengsiuos galvoti
apie jas per ištisus metus. Aš
gyvensiu praeitimi, dabartimi
ir ateitimi. Visos trys dvasios
visada bus su manimi. Jų pa-
mokymų aš neužmiršiu. O, pa-
sakyk man, kad aš galiu nu-
trinti šį užrašą nuo kapų sle-
giančio akmenio!

Taip karštai ir nuosirdžiai
melsdamas Skrudžas nutvėrė
vaiduoklio ranką. Tačiau dva-
sia atstūmė jį. Pakėlęs rankas
su paskutine malda, Skrudžas
staiga pastebėjo vaiduoklio ap-
dare atmainą. Tas apdaras
suglebo, susitraukė ir suma-
žėjo, virsdamas jo lovos šešė-
liu.

Taip, virsdamas jo paties lo-
vos šešėliu. Lova buvo jo ir
kambarys jo. O geriausia ir
maloniausia buvo tai, kad ir
ateitis buvo jo, ir kad jam dar
buvo laiko atgailai ir pasitai-
symui. Paskutiniuose pokal-
biuose su dvasia Skrudžas la-
bai giliai verkė, ir visas jo vei-
das dar tebebuvo ašaros.

juk aš tebesu gyvas, dar ne-
mireš!... Dieve duok, kiek-
vienam linksmų Kalėdų ir lai-
mingų Naujųjų Metų visiems,
visam pasauliui! O, kaip aš
dabar laimingas! Kaip gražu,
kaip gera, kaip malonu! Nei
miglos, nei dūmų. Šviesi gied-
ri dienelė. Saulutė savo auksi-
niais spinduliais gražiai šviečia
ir viską puošia. Oras buvo ne-
paprastai malonus. Bažnyčių
varpai, kažkaip paliaimingai,
linksmiai skambino, gaudė
Puiku! Puikiausiai! — džiau-
gėsi laimingai atsikėlęs Skru-
džas. Tik jis nežinojo kuri bu-
vo diena, todėl pro langą pa-
matęs gatvę einantį berniuką,
"Kuri šiandien diena — gra-
žuolėli mano? — balsiai pa-
klauso.

— Gi Kalėdų diena!

— Tai šiandien Kalėdos! —
linksmiai sušuko Skrudžas. —
Aš jų nepraleidau! Dvasių vis-
kas per vieną naktį padaryta.

— Klausyk, vaikeli!

— Ką? — atsiliepė vaikas.

— Ar žinai paukščiųenos par-
duotuvę ten gatvės kampe?

— Kur jau nežinosiu!... at-
sakė nustebes vaikas.

— Gerai. Kažin ar parduo-
tas parodoje prizą laimėjęs
kalakutas, kurs kabėjo krau-
tuvėje?

— Ar tai tas kalakutas, kurs
sulig manim didumo? — pasi-
teiravo vaikas.

— O, koks įstabus berniuk-
kas, koks gudruolis vaikas! —
sušuko Skrudžas. — Tikrai di-
delis malonumas kalbėtis su
toku.

— Jis dar tenai tebekaba, —
atsakė vaikas.

— Tikrai? Tai bėk ir nupirk
jį.

— Kodėl Jūs juokaujate? —
suabejojęs pratarė berniukas.

— Ne, ne, — tarė Skrudžas,
— aš rimtai kalbu. Bėk, nupirk
ir pasakyk, kad ji čionai at-
neštų. Aš nurodysiu, kur ji

toliau nešti. O pats kartu su
pardavėju grįžk čionai. — gau-
si šilingą. O jeigu grįši anks-
čiau negu per 5 minutes, tai
gausi puskrone.

Vaiko kaip nebūta — skriste
nuskrido.

— Štai ir kalakutas! Sveiki!
Kaip begyvuojate? Linksmų
Kalėdų! Tai bent kalakutas!
... Nešte juk jo nenušė ligi
Kendens Tauno, pritarė vėl
Skrudžas, — paimkit vežiką.

Išsiuntęs kalakutą, Skru-
džas iš džiaugsmo krito į lovą
ir juokėsi iki ašarų. Nusiskustų
jam nebuvo lengva. Jo ranka
dėl visų pergyvenimų išpū-
džių smarkiai drebėjo. Jis
apsivilkio geriausius drabužius
ir išėjo į gatvę. Ejo rankas
užpakaly susidėjęs, nuotaikin-
gai, smagiai į visus šypsoda-
masis. O, kaip jis linksmas
buvo, kai trys praeiviai tarė
jam: "Labas rytas, gerbiama-
sis! Linksmų Kalėdų!" Iki šiol
taip jis niekad nebuvo sveikinamas.
Todėl sakė, kad iš visų girdėtų gar-
sų, tie žodžiai jam mieliausiai,
gražiausiai skambėjo.

Beeidamas sutiko rimtos iš-
vaizdos vyrą, kuris buvo jo
kontoron užėjęs aukos.

— Gerbiama, — tarė Skru-
džas, paėmęs sutiklį už abie-
jų rankų, — ką beveikiat? Ti-
kiosis vakar sušuko pasiseke.
Tikslai jūsų labai kilnus. Die-
ve duok jums linksmų Kalėdų!

— Misteris Skrudžas? —
Taip, tai mano pavardė, tik ji
tur būt, jums nelabai maloni
minėti. Atleiskite man. Būki-
te toks geras, ir Skrudžas
jam kažką pažnabzdėjo į ausį.

— Dieve, sušuko tasai po-
nas kone užspringdamas žo-
džiais. — Gerbiama, ar tai
jūs rimtai sakote?

— Atsiprašau, atsakė Skru-
džas, — nei skatiko maziau,
Toks yra mano įnašas, tikrai

sakau, Padarykit man lokį
malonumą.

— Maloningas pone Skru-
džai, — kalbėjo, dėkingumo
kupinas ponas, spausdamas
ranką, — aš net nežinau kaip
turiu atsakyti į jūsų lokį gera-
sirdišką dosnumą...

— Nei žodžio daugiau! Ma-
lonėkite užskūli pas mane.
Ateisite?

— Būtinai ateisiu, — atsakė
šis ir iš jo tono nebuvo galima
abejoti dėl jo pažado nuošir-
dumo.

Atsisveikinęs Skrudžas nuė-
jo bažnyčion, pasimeldė, o
paskui linksmas vaikštinėjo
gatvėmis, glostė ir glamonėjo
vaikus, apdovanojo elgetas ir
jautėsi taip laimingas, kaip
niekad iki šiol.

Po vidurdienio Skrudžas
nuėjo į namus, kur jo sūnėnas
gyveno. Nedrąsu, tiesa, jam
buvo užėjti, bet pagaliau pasi-
beldė.

— Viešpatie, Dieve mano!
— pamatęs dėdę sušuko Fro-
das, — Kas tai?

— Tai aš, tavo dėdė Skru-
džas. Atėjau juk buvai kvie-
tes pietų. Ar priimsite?

— Ar priimsim!... Kama
taip, dėde, kalbi!

Skrudžas turėjo dėkoti Die-
vui, kad sūnėnas besisveikin-
damas nenubraižė jam ran-
kos. Ir visi sūnėno šeimos na-
riai labai maloniai pasitiko dė-
dę Skrudžą, kurio nesitikėjo
susilaukti. Tuo vizitu, kaip at-
rodė, buvo labai patenkinti ir
čia susirinkę svečiai bei labai
mielos viešnios.

Kitą rytą Skrudžas nuėjo į
savo kontorą labai anksti, nes
norėjo būti anksčiau, negu
raštininkas.

Taip ir atsitiko. Laikrodis
išmūšė devynias. Raštininkas
pavėlavo pusdevynioliktos mi-
nutės. Skrudžas sėdėjo prieš
placią pravarą duris, kad

(Nukelta į 2 psl.)

SYKSTUOLIS SKRUDŽAS

(Atkelta iš 1 psl.)

matytų raštininką, įeinantį savo darbo kambarėlin. Bobas Krecitas (taip vadinosi jo raštininkas dar už durų nusiėmė skybėlę, šaliką ir, vienu šuoliu atsidūręs kėdėje, pradėjo rašyti taip skubiai, lyg būtų norėjęs pasivyti devynias valandas.

— Ei, — pašaukė Skrudžas savo įprastu (kiek jam pasisekė suvaidinti) balsu. — Ką visa tai reiškia, kodėl pasijavote į darbą?

— Prašau man atleisti, gerbiama, — nužemintai ištare Bobas, esu kaltas, kiek pasivėlavau...

— "Pasivėlavau, atleiskit!" — kartojo Skrudžas — Kurgi ne! Eik čion, mano meldžiamasis!... — Tai tik vienintelį kartą metuose, — aiškinosi

Bobas, išeidamas iš savo apytamsio ir šalto kambarėlio. — Daugiau tai nepasikartos, meldžiamasis... Mat, vakar švenčių proga su šeima kiek pasilinksminau...

— O dabar štai aš jums pasakysiu, bičiuli mielas, — tarė Skrudžas, — aš nebepakešiu daugiau tokių dalykų ir todėl, — tęsė jis, pasikeldamas iš kėdės ir smogdamas Bobui į pašonę tokį niuką, kad tasai lekė nulkė į savo kambarėlį, — ir todėl... ir todėl... aš padidinsiu jums algą.

Bobas nustebo, sudrebėjo iš baimės ir... griebėsi linuotės gintis: manė smogti Skrudžui per galvą, surišti jį, pašaukti iš gatvės žmones į pagalbą ir nusiųsti jį į pamišėlių namus.

— Sveikas sulaukęs Kalėdų

švenčių. Bobai! — tarė rimtai, paplūdamas jį per petį Skrudžas. — Dieve duok tau linksmų Kalėdų, bičiuli mano gerasis. Už tas šventes, kurias aš tau tiek metų suteikdavau, dabar padidinsiu tavo algą ir pasistengsiu padėti jūsių vargingai šeimai. Apie tai šiandien pat vakare pasitarsime prie stiklo karšto puošio, Bobai... Pakurkit geriau savo krosnelę, o pirmiausia — greičiau nupirkite sau kitą dėžę angliams.

Skrudžas išpildė viską, ką pažadėjo, ir net daug daugiau.

Skrudžas Bobui pasidarė geras, kaip tikras tėvas. Jis pasidarė toks geras bičiulis, geras šeimnininkas ir geras žmogus, kokį tik kada gerasis senas Londonas pažinojo.

Po to Skrudžas jau nebeturėjo reikalų su dvasiomis. Iki savo amžiaus galo jis gerbė, mylėjo ir šelpė kiekvieną žmogų — artimą. Ir visi buvo juo patenkinti, gerbė jį ir mylėjo. Viešai buvo sakoma: "Vargu kas kitas moka taip krikščioniškai švesti Kalėdas kaip Skrudžas!"

Pabaiga

TAUTINIS STEBUKLAS

Būti lietuviu

"Kaip galima būti lietuviu?" — paklausė mane juokais prieš kečolika metų atsistatinti su tiktais vietos kolega amerikietis, man pritaikydamas garsų Montesquieu nusistebėjimą, liečiantį pėrus ("Comment peut-on être Persan?" Red.).

Iš žilos senovės rūkų, kaip šėšėlis, iškilusį tautą, istorijos nustunta į Baltijos užkampį, dviejų didžiųjų kaimynų — slavų ir germanų — prispausta, bet neprileista prie jūros; devyniolikto amžiaus antroje pusėje išleista iš baudžiavos, miestelių daktarų ir bažnytkaimių vikarų priekta tautiniam atgimimui. Kokias teises tokia tauta turi į laisvą gyvenimą?

Iš geiminių kylančių pasididžiavimo jausmas — tai pirmas atsakymas į klausimą, kaip šandien žmogus gali būti ir sakytis lietuviu? Pasididžiavimas ne tiek karaliais ir kunigaikščiais — kokia tauta jų neturėjo! — ne tiek Algirdais, kalavijais trūpinusiais Maskvos vartus, ne tiek Vytautais, mušusiais vokiečių ordinus, kiek tuo ilgu keliu, kuriuo per trumpą laiką, per tris keturias kartas, lietuvių tauta nužengė nuo dūminų pirklių, nuo medinio sakoto arklio iki modernių visuomeninių struktūrų, iki mokslo ir technologijos apvaldymo, iki savitų kultūros vertybių sukūrimo. Tauta — tai ne tik jos garbinga ar liūdna

praeitis, ne tik dabarties neišskaitoma, dažnai nesuprantama misirinė, kur neatsikirsi niekšybų nuo žygdarbių; tauta — tai jos sukauptas energijos krūvis, jos atsakymas priimti kolektyvinę mirtį, jos veržlumas gyventi.

Dvidešimtojo amžiaus pirmoje pusėje šią tautą ištiko stebuklas. Tautai susidarė galimybės išsireikšti organizuotomis formomis, įsikūnyti valstybėje. Apie tą nepriklausomą valstybę galima daug ko pasakyti, ir geru, ir blogu. Vienos vyriausybės buvo demokratiškos, kitos — mažiau demokratiškos. Jinais vietiniams davė žemės, kitiems nedavė, dar kitus išsiuntė į Braziliją ar į Prancūzijos anglių kasyklas. O svarbiausia: tauta išlaikė savo brandos egzaminus. Lietuviui pasidarė savaime aišku, kad jis ne lenkas ir ne gudas, o lietuvis. Jam tapo savaime aišku, kad jis turi teisę, kaip ir kiti, savarankiškai tvarkytis ir gyventi. Kitaip sakant, būti lietuviu jam pasidarė natūralus, normalus, kasdieniškas jo gyvenimo būdas.

Atėjo nauji laikai, bet jau niekas neįsibraukė iš tautos istorijos tų dvidešimties metų. Ar lietuvis šandien gyvena Lietuvoje, ar Prancūzijoje, ar Amerikoje — jo būdas būti lietuviu yra toks, o ne kitoks dėl to, kad tarp 1918 ir 1940 metų tauta nešiojo — gražiau ar prasciau pa-

siūtą, — bet savą valstybinį rū-

šio vaizdą.

Lietuvių tautos dabartis gali būti apibūdinama vienu sakiniu: ar imsi visą tautą, ar pavienį individą, ar kalbėsi apie lietuvių Lietuvoje, ar plačiame pasaulyje — lietuvis šandien tautinės mažumos ar tos mažumos atstovo būklėje — nepatogi situacija. Ji ugdo nepasitikėjimo savimi, savo menkavertiškumo jausmus. Lengviausias kelias iš tos padėties išeiti: iš gero lietuvių pasidaryti blogu prancūzu, antraeiliu amerikiečiu ar rusu. Tačiau tautinė mažuma pasijutimo kompleksas gali duoti ir griežtai priešingų rezultatų: žydu, armėnų, koptų pavyzdžiai rodo, kad tautinės mažumos, svetimų apsupty, išvysto, atvirkščiai, savimi pasitikėjimo, savo pranašumo, naujų gabumų ir dar stipresnio solidarumo jausmus. Pasijutimas svetimoje aplinkoje skirtingu nuo kitų suteikia dažnai naujos, papildomos energijos savo asmeninę vertę parodyti, savo tautinį išsidumą nuveikti darbu pagrįsti.

Tokį tautinį išsidumą, tokį lietuvių asmeninės vertės supratimą neabejotinai rodo šandien lietuvių tauta savo žemėje. Ši tauta lietuviškumo supratimas — nežiūrint paviršutinių kivirčių, dirbtinių audų vandens šaukšte — vyruoja ir pasaulio lietuvių išeivijoje. Reikia tik minutėlės užmiršti kasdieniškas smulkmenas, dažnai neleidžiančias matyti esminių dalykų, ir nustebęs išvys, kaip ir Paryžiaus fabrike, ir New Yorko dangoraižio biure, ir Etiopijos džiunglėse lietuvis tvirtai neša savo kaip lietuvių vardą, kad jis visur taiko savo elgesį pagal tam tikrą,

dažnai nesąmoningą idealų li-

tuvių vaizdą.

Būti mažuma, būti mažumos atstovu — tai ne tik saugoti savo tautinio išsidumo jausmą. Tai kartu ir prisitaikyti prie daugumos, įsiterpti į tą daugumą, kad išvystytum savo asmenines ir tautines galimybes. Išlieka tik tie individai, kurie sugeba, savęs neparduodami, surasti sau vietą juos supančioje visuomenėje. Išlieka tik tos tautinės mažumos, kurios, saugodamos savo tautinę asmenybę,

intuityviai žino pagal dabar madoje esančią formulę, tik kol galima eiti "per toli". Tai tautos, kurios turi istorinį patyrimą ir istorinę kantrybę.

Lietuvių tautos išmintis: mokėti išlaukti.

A. J. Greimas
(iš Prancūzijos Lietuvių Žinios)

"NAUJIEŅŲ" KIEKVIENO

DARSO ŽMOGAUS

DRAUGAS IR BŪTIS

Linksmų Kalėdų ir laimingų Naujų Metų linkime visiems savo klientams ir draugams

"RŪTA" RESTAURANT

JANINA ir KAZYS BALTRAMONIS, Sav.

6812 So. Western Avenue Tel. 778-3493

Linkime nuotaikingai praleisti Kalėdų Šventes ir džiaugsmingai sutikti Naujuosius Metus

visiems mūsų užteigos lankytojams, draugams ir pažįstamiems.

VERONIKA IR FRENKIS ŠATAI

UZEIGOS SAVININKAI

2659 West 43rd St. — Chicago, Ill.

GARSINKITĖS NAUJIEŅOSE

SVEIKINAME VISUS LIETUVIUS SU KALĖDOMIS IR NAUJAIS METAIS

JOHN IR HELEN JOKUBONIAI

Linksmų šv. Kalėdų švenčių ir laimingų Naujų Metų linkime visiems kostumeriams ir draugams

A. IR J. MĖSINĖ

NAMŲ GAMYBOS LIETUVISKOS DEŠROS

ANTANAS PLIENIS, Sav.

2433 W. 69 St. Chicago, Ill. 60629

Tel.: 436-6888

Linksmų Kalėdų ir laimingų Naujų Metų linkime mūsų klientams, draugams ir pažįstamiems

ROYAL BLUE STORE

A. VALAVIČIUS, A. ČEPENAS, K. BRENCIUS

4359 S. Campbell Ave. Chicago, Ill. 60632

Tel. BI 7-9475

Linksmų šv. Kalėdų ir laimingų Naujų Metų linkime mūsų klientams, draugams ir pažįstamiems

MARQUETTE FASHIONS

Moterų Rūbų Krautuvė

S. IR Z. JURKŪNAI

2438 W. 63rd St. Tel.: HEMlock 4-4321

Linksmų Kalėdų švenčių ir laimingų Naujų Metų linki visiems savo kostumeriams ir draugams

GEO. A. ŠUKYS

MORTGAGE LOANS —

REAL ESTATE — INSURANCE

3252 So. Halsted Street CALumet 5-2520

Linksmų Kalėdų švenčių ir laimingų Naujų Metų linki visiems savo klientams ir draugams

CLUB ROMA

RAMUTĖ IR VYTAS BUTKAI, Sav.

2539 West 69th Street Tel.: 476-9572

Linksmų, gerų Kalėdų ir laimingų Naujų Metų linki draugams, klientams ir visiems lietuviams

FARM FOOD CO.

STASYŠ ir MARIJONA METRICK'S

IR LAURA BAKAITIENĖ

Atstovauja Andriūlio pagamintus skaniausius sūrius.

1811 West 47 St. Tel. YA 7-8393

LINKSMŲ KALĖDŲ ŠVENČIŲ

gausiems savo pažįstamiems ir bendradarbiams

linki

GEORGE J. JONIKAS

ir JOHN A. JONIKAS

7058 So. Fairfield Ave. RE 7-0017

DVI PAROS GLENDALE LIGONINĖJE

Nėtikėtai lankytojas, svetimtautis
kunigas, ragino melstis lietuviškai

GLENDALE, Calif. — Šis Ka-
lifornijos miestas vienu šonu
remiasi Los Angeles, o kitas pa-
krastys į kalnus kopia. Gražus,
svarus miestas. Nemažai ir lie-
tuvų gyvenama.

Gruodžio pradžioje dvi paras
„paviešėjau“ to miesto vienoje
ligoninėje — Glendale Memo-
rial Hospital. Naujienose skai-
čiau Jono Tijūno aprašymą, kaip
jis kūrė ir sielą gydyt čikagiskė-
je Holy Cross ligoninėje. Susi-
gundžiau ir aš rašyti.

Kas skaitė Jono Tijūno apra-

šymą, tas žino, jog jis skundė-
si, kad lietuvių sumanymu ir
nemažomis lietuvių lėšomis įs-
teigtoje Holy Cross ligoninėje
lietuviybė ten blogesnėje padė-
tyje, negu koks įnamis. Lietu-
vis kunigas, su lietuvių vienuo-
lės palyda, kasdien ligoniui at-
neša komunią, bet lietuviškai
nekalbą. Daug kur ir kitur, ne
vien maldose, J. T. lietuviškumo
Holy Cross ligoninėje pasigedo.
Nei verkti, nei juoktis, kad
ten, pagal J. T. skundą, retai
kugelis teiškepamas ir kad už

TV atskirai reikia mokėti. Bet
jis mane angliškai: „Welcome
on Board“. Sakėsi jau metus
laiko sergas, turėjęs dvi opera-
cijas ir tą pačią dieną, neilgai
mudviem pasiūkėjęs, išvežė jį
kažkur kitur smegenų operaci-
jai. Likau vienas.

Spėjau su aplinka susipažin-
ti, iš čemodanėlio skutiklį ir ki-
tus daiktus išsidėstyti. Įžen-
gė kunigas. Mat, jis iš ligonių
registracijos gavo žinią, jog at-
vyko naujas ligonis, kurio pase-
irašytas katalikas. Iš drabužių,
iš bendros išvaizdos ir iš pašne-
kumo jis priminė man čikagiskį
lietuvių kunigą, gimnazijų išlai-
kymui pinigų renkantį. Laužy-
damas lietuviškus skiemenis jis
šiai taip perskaitė mano pavar-
dę.

Glendale Memorial ligoninė
nėra lietuvių įstaiga, bet joje
vienas svetimtautis kunigas pa-
rodė pagarbą lietuvių kalbai.
Istorija tokia. Po stipraus gri-
pio nesijaučiau gerai. Kartais
krūtinėje bei šone skausmai. Gy-
dytojas nustatė, kada turiau li-
goninės atvykti sveikatą patik-
rinti. Ligoninė didžiulė — 8
aukštai iš priekio, o dar kieme
kampuotai prikraityta namų. Už-
imtų daug laiko ir laikraščio
vietos smulkmeniškai ją apra-
šinėjant, o išvada vis tiek tebū-
tų: tai moderniška, švariai lai-
koma, turinti gerą gydymo prie-
mones ligoninė.

Tik įžengęs į ligoninės prie-
angį po dešinę pamačiau gražiai
išpuoštą kambarį, lyg su alto-
rium. Tai koplyčia. Ligoninių
priėmėjų įvairius blankus pil-
dydama paklausė, kokios reli-
gijos esu. Registraciją atlikus
skyrių, nes diagnozė — skaus-
mai krūtinėje. O tie skausmai
jau buvo beskatina rašyti Či-
kagon Tautinių Kapinių presi-
dentui, kad rezervuotų vietą,
nes juk nemažai mano amžiaus
pažįstamų ir draugų jau seniai
vienas po kito yra širdimi suknio-
bė, kiti vėžio suraizyti.

„Rezidencija“ paskirta 4-me
aukšte. Dvi lovos. Vienoje sė-
dėjo stambus vyras. Pasveikino
man komunią.

Kunige, aš ne komunijos
ieškodamas ligoninės atvažia-
vau. Be to, ar esi tikras, kad
gruodžio 8 d. su komunią atvy-
kęs dar mane čia rasi?

— A, tai tu nenori, — ištare-
jusiai ir pradėjo vartyti makš-
nelę, tartum brevioriaus lapus
sklaidyti. Ištraukė lyg mažytę
kalėdinę kortelę. Padavė man
tardamas:

— Pasimelsk. Tai lietuviška
malda.
Klausiau, iš kur jis ligoninės
atvyko. Sakė, jog jo bažnyčia
yra Los Angeles Atwater dis-

trikte, kaimynystėje su lietuvių
šv. Kazimiero parapija.

„Mano kasdieninė malda“ —
taip pavadinta kunigo paliktoji
kortelė. Du puslapiukai pripo-
muoti Dievui pagarbos, tikėjimo
ir meilės pareiškimų. Raidės
lietuviškais ženkais, kalba tai-
syklinga. Paskutiniame pusla-
pyje kunigo antspaudas su jo
vardu ir bažnyčios adresu. Pa-
čioje apačioje spaustuvės adre-
sas. Spausdinta Cincinnati, Ohio.
Paskutinė smulkių raidžių eilu-
tė — Lithuanian.

Vadinasi, svetimtautis kuni-
gas, lietuvių kalbos nemokėda-
mas, pagal tą Lithuanian įrašą
suranda, kuri maldos kortelė lie-
tuviui duotina. Susikalbėjova be
vertėjo, tad galėjo jis man ir
angliškai tekstą pasiūlyti, bet,
matyti, kunigo esama žmogaus
tikrai verto kunigo vardo. Jis
pripažįsta Evangelijos tiesą, jog
Dievą garbinti tinka visomis
kalbomis, o iš J. Tijūno aprašy-
mo matome, jog kai kurie Die-
vo tarnai nepaiso Evangelijos ir
lietuviškąjį žodį iš jų teko be-
veik per prievartą išsireikalausti.

Iš kur tas keistas vardas?

Perėjau lyg per „šerengą“ —
viena mergina ištraukė kraujo,
kiek laboratorijai reikia, kita
mašiną atsivežusi širdį tikrino
— kardiogramą darė, trečia,
ketvirta — vis ko nors iš mano
kūno prašė.

Pavakary įžengė jauna mer-
gina, — balta, kaip angelas. Pa-
sisakė vardą, kurio nenuklau-
siau ir šiandien nežinau. Pridė-
jo:

— Aš būsiu šią naktį tavo me-
dicinos sesuo (Your nurse). Kaip
tu ištarsi savo vardą?

— Kazys.

— Kokios tautybės tas var-
das?

— Lietuvių. Bet tu vargu ži-
nai kur yra Lietuva? — paklau-
siau.

— Žinau, atsakė gailėstingoji

(Nukelta į 4-tą psl.)

LINKSMŲ KALĖDŲ IR LAIMINGŲ
NAUJŲ METŲ PROGA SVEIKINAME
GAUSIUS MŪSŲ KLIENTUS IR
LINKIME GERIAUSIOS SEKMES

PACKAGE EXPRESS AND TRAVEL AGENCY, INC.

1776 Broadway, New York, N. Y.

Linksmų Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų
visiems savo kostumeriams ir draugams linki

VALDYBA IR DIREKTORIAI

CHARLES ZEKAS, Chairman Board of Directors
ANTANAS ZAKAS, Secretary

Saskaitos apdraustos iki \$20,000

Brighton Savings and Loan Association

4071 Archer Ave., Chicago, Illinois 60632

ZEMAICIŲ KULTŪROS KLUBAS
SVEIKINA NAUJENAS

IR LINKI

VISIEMS NARIAMS IR RĖMĖJAMS

LINKSMŲ KALĖDŲ

IR

LAIMINGŲ

NAUJŲ METŲ

VALDYBA

LINKSMŲ KALĖDŲ ŠVENČIŲ
linkime visiems savo klientams ir draugams

Frank's Television & Radio, Inc.

PARDUODAM IR TAISOM

Savininkai PAULIUS ENDZELIS, JUOZAS BENDORAITIS

3240 So. Halsted St. Calumet 5-7252

LINKSMŲ ŠV. KALĖDŲ ŠVENČIŲ
LINKI

EMILIJA IR MARIJUS KIELOS

M. K. LIQUORS AND FOOD
SAVININKAI

5620 W. 87 Street. Tel. 857-9525
OAK LAWN, ILLINOIS 60459

Linksmų Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų
linki savo nariams ir draugams

GINTARAS KLUBAS

A. G. LIETUVNINKAS

2548 W. 69 St. Tel. 476-6251

Nuoširdžiai linkime

LINKSMŲ ŠV. KALĖDŲ ŠVENČIŲ
visiems lietuviams

PAULIUS HARDWARE

2415 W. 69th St. 5941 So. Kedzie Ave.
Tel. 434-5967 Tel. 434-1381

LINKSMŲ ŠV. KALĖDŲ ŠVENČIŲ
linkime mūsų draugams, klientams ir
pažįstamiems

TULPĖ VALGYKLA

Izidorius ir Juzefa Augaičiai

2447 West 69th Street
Tel.: 925-1123

Linksmų Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų
linki visiems klientams, draugams
ir pažįstamiems

PALANGOS VALGYKLA

JUOZAS IR JADVYGA BARTKAI

6918 So. Western Ave.

Phone GR 6-9758

LINKSMŲ KALĖDŲ VISIEMS LINKI
UNIVERSAL SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION
DIREKTORIAI IR VALDYBA

VALDYBA:

PAUL J. RIDIKAS Prezidentas
OLGA RYPKUS Sekretorė ir biznio vedėja
NORBERT JANKOWICZ, Viceprezidentas ir
Sekretorės pavaduotojas
K. M. AUGUST Įždininkas

DIREKTORIAI:

K. M. AUGUST WILLIAM V. MANKUS
JOHN E. HARTNETT BETTY J. SANN
NORBERT JANKOWICZ LILLIAN A. TOTH
PAUL J. RIDIKAS ARTHUR E. TUMOSA
OLGA RYPKUS

UNIVERSAL SAVINGS
& LOAN ASSOCIATION

1800 SO. HALSTED STREET

CHICAGO, ILL. 60608

Telefonas: 421-3070

DVI PAROS...

(Atkelta iš 3 psl.)

sesuo, — aš mokėjau istorijos, ten dabar rusai...

Atėjo pirmoji naktis ligoninėje. Jau šeštą dešimtį metų baigiu ir niekad nebuvau buvęs ligoninėje. Kai pradėjau snausti, pajutau, kad toji sesutė pakelia lovos šonuose esančias tvoreles.

— Nebijok, neiškrisiu, — jau

per snaudulį pratariau, — ta tvora nereikalinga.

— Bet to ligoninės taisyklės reikalauja, — taip mergina pratarusi nuėjo į kitą kambarį. Ir visą laiką rūpestingai nuo vieno paciento prie kito vaikštinėjo.

Paryčių prie lovos vėl balti angelai.

— Tave šiandien daug nebevarginsime. Dar keli laboratoriniai tyrimai ir tik pusryčius

nukniauksime (Skip the breakfast).

Viena baltašvarkė vėl paprašė ištarti vardą. Kai ištariau, paklausė:

— Iš kur? Kur gavai tokį keistą (funny) vardą? Kokios tautybės?

Ir vėl tas pats mano atsakymas:

— Lithuanian. Bet tu, tur būt, nežinai, kur Lietuva?

— Žinau, — atsako baltašvarkė, — Lietuva šalia Lenkijos, o iš Lenkijos mano vyras.

— Kas per lenkas tavo?, — tęsiau pokalbį, — ar jis Amerikoje gimęs?

— Ne! Jis į Ameriką atvažiavo 18 metų būdamas, dabar jis 40 metų.

Emiau juokauti: — Ir tu jį taip greit pasendinai: buvo 18, o jau 40 metų?

Moteris greitos orientacijos, tuoj pagavo, jog nerimtai kalbu ir su šypsena atsikirtė:

— Aš jo nepasendinau. Tik prieš du metus už jo, jau seno, ištekejau.

Gydytojas atnešė linksmą žinią:

— Tyrimai rodo, jog esi sveikas kaip ridikas. Išskyrus... tavo vienas šonkaulis lūžęs. Tuoj pat tave vėl siųsiu į rentgeno skyrių, daugiau ir aiškesnių nuotraukų padaryti. Manau, rytoj tave išleisiu namo. Bet pasakyk, kur tu susižeidai?

Kartą garaže atsimušiau į metalinių kopėčių rėmo galą. Kvapą užtraukė, bet tuoj krūtinė atsileido. Po kiek laiko prasidėjo "flu" su temperatūra...

Dar naktis ligoninėje. Išaušus atvyko daktaras. Aiškino, jog iš rentgeno nuotraukų jis spėja, kad šonkaulis lūžo prieš kokias 6 savaites. Neiškentėjau ir įsiterpiau:

— O kaip dabar yra? Ar reiks operacijos šonkauliui taisyti.

— Nereiks. Sveiksta labai gerai. Gal po trejetos savaitių visai nieko nebejaus. Nepersitempk, nepersidirk. Po savaitės ateik į mano raštine, o dabar gali važiuoti namo.

Karstas ir kapinių žemė nutolo. Kai sugrįžau braižyklon, turėjau padaryti bendradarbiams viešą išpažintį:

— Vyrai, nesibijokite! Dar man nelaikas pasimatyti su Walter ir Joe. Ir jums jokių bakterijų neatnešiau. Esu sveikas, išskyrus lūžusį šonkaulį. (Walter — buvo braižytojas, juogslavas, jį šių metų pradžioje vežys papiovė, o Joe — čekeris, šį rudens staiga širdimi mirė. Braižykloje jie dažnai prisimenami. Kai tik kuris kitas susserga, tuoj ir juokaujama, jog tam jau laikas Walter ir Joe aplinkyti).

Žinoma, prasidėjo klausinėjimai, kaip atsitiko. Atsirado bent du bendradarbiai beturį lūžusį šonkaulius. Vienas sakė: si atostogaudamas ugniavietei miške malkas ruošęs, pagalys šokęs į krūtinę ir tris šonkaulius įskėlęs. Kitas į braižymo stalo kampą atsimušęs, šonkaulį įlaužęs.

Ir lietuviškojoje Los Angelėje nesu pirmas. Atsirado pažįstamų, kurie panašius nelaimių turėjo. Bet vienas kaimynas, iš ligoninės grįžęs, telefonu sveikino kitai:

— Tai tavo šonkauliai! Kaip vištos! Aš buvau boksininkas, kiek mano šonkaulius daužė — ir nieko! Bet tu lyg tas Butkų Juzės žemaitis, — kalbėjo mano kaimynas, — kur važiuodamas išgirdo traskėjimą ir pamainė, jog ašis lūžo. Apžiūrėjo, raitai sveiki ir važiavo namo. Batus nusidėjęs pamatė kraują ir nusikeikė, kad koja lūžusi. Ir tu su sulūžusiu šonkauliu į darbą ėjai, automobiliu į San Francisco važiavai ir nejutai...

Tiek jau to ta šonkaulio istorija. Svarbiausias dalykas, jog patyriau, kad esama svetima, kurie vertina lietuvišką žodį, kurie sugeba ir keistą vardą ištarti. Kai sutiksiu monsinjorą Kučingį, šv. Kazimiero parapijos kleboną, priminsiu jam, jog jis turi gerą kaimyną,

KŪČIOS

Naktis šalta kaip pasaka. Aikštė balta kaip nuotaka. Mirguoja žvaigždės danguose, spirguoja žvakės languose, garuoja praivių kvapai — Jausmus išauštiną varpai... Ir prie namų, ir prie kelių, Eglutės puošalūs lėliu...

Kaip tik ateis pusiauaktis, Miegus vaikams užmerks akis: Kalėdžius kaminu įlys — Geriesiems dovanas ašys...

Nadas Rastenis

Holy Trinity parapijos kuniga Clinton Hagenbach, ir kad pamėgintų išaiškinti, jog šv. Kazimieras nėra ta pati Carlo asmenybė. Be to, labai aišku, jog lietuviams neverta savo vardą keisti, nors jis būtų, kaip ta galtingoji sesuo tarė, ir "funny". Todėl šį kartą, gerbdamas vardą, jau ne įprastiniu J. Klauskiu pasirašau. Kazys

Italija turėjo daugiau dailininkų

Italija tarp 1240 ir 1793 metų turėjo 103 dailininkus. Ispanija tarp 1510 ir 1828 metų turėjo 9 dailininkus. Britanija tarp 1618 ir 1870 metų turėjo 29 dailininkus. Olandija tarp 1594 ir 1808 metų turėjo 58 dailininkus. Flėmai tarp 1366 ir 1869 metų turėjo 52 dailininkus. Prancūzija tarp 1500 ir 1863 metų turėjo 40 dailininkų. Vokietija tarp 1378 ir 1858 metų turėjo 25 dailininkus.

Tenka pabrėžti, kad daugelis iš jų istorijoje vaidina mažesni ar didesni vaidmenį. 13 ir 14 šimtmečių tapyba buvo bizantinė, ortodoksinė ikonografija. Cimabue buvo pirmas, kuris atsikratė Bizantijos (Rytų stiliaus) 14-to šimtmečio pradžioje. Europoje tapyba paplito tik po 14-to ir 15-to šimtmečių. Britanijoje — tiksliai 17-tam šimtmečiu su flėmų ir prancūzų įtakomis.

Flėmuose pirmas dailininkas buvo H. van Eyck 1366—1429 m. Tapydavo religiniais temomis. Olandijoje buvo tik vienas L. van Leyden 1494—1533 m. Flėmų dailės mokykla buvo italų įtakoje ir tiksliai religinio žanro. M. Š.

PIRSLYBOS

— Tamsta toks jaunas ir rūkai cigarą. Aš norėčiau būti tamstos tėvu.

— Labai gerai, nes mano motina jau daug metų našlauja...

SKAITYK "NAUJIENAS" — JOS TEIKIA GERIAUSIAS, TEISINGIAUSIAS ŽINIAS

Linksmų Kalėdų ir Laimingų Naujųjų Metų Visiems Savo Kostumeriams ir Draugams linki

SIUVĖJŲ DIRBTUVĖ

PRANAS IR IEVA NAYAKAUSKAI, Sav. Cleaning, Pressing and Repairing

2653 W. 43rd St. Tel.: LAfayette 3-4116

LINKSMŲ KALEDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲJŲ METŲ linkime visiems giminėms, draugams, pažįstamiems ir klientams

ANTHONY IR VINCE POWELL (POVILONIAI)

6117 So. Tripp — CHICAGO, ILL. Tel.: 735-1968 — 434-3400

Sveikiname visus narius SV. KALEDŲ IR NAUJŲ METŲ proga

Lietuvių Fondo Taryba ir Valdyba

LINKSMŲ KALEDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲJŲ METŲ savo rėmėjams, Naujienoms ir visiems lietuviams linki

AMERIKOS LIETUVIŲ PILIEČIŲ IR PAŠALPINIO KLUBO VALDYBA IR NARIAI

Negalėdamas asmeniškai parašyti ar paspausti dešinę, naudojuosi Naujienomis ir linkiu savo giminėms, draugams bei pažįstamiems Linksmų Kalėdų švenčių ir Laimingų Naujųjų Metų.

Taip pat sveikinu visus Naujienų Redakcijos ir spaustuvės darbininkus, ištisą metų duodančius mums objektivas ir patriotines žinias.

A. KRUKLYS

723 South Avenue Hot Springs, Ark. 71901

LINKSMŲ KALEDŲ ŠVENČIŲ ir LAIMINGŲ NAUJŲJŲ METŲ linki visiems

ALGIRDAS IR ALDONA BRAZIAI AL'S HILLTOP LOUNGE

8514 ROBERTS ROAD

Oaklawn, Ill.

Tel.: 598-9661

Geriausiu linkėjimu šv. Kalėdų ir Naujųjų Metų proga Naujienų redakcijai, personalui ir skaitytojams

American Lithuanian Republican League of Illinois

John F. Kimbark, Casimir G. Oksas, Honorary Chairman, Chairman

Kalėdų švenčių ir Naujųjų 1972 metų proga sveikiname Naujienų Redakcijos štabą, Administraciją ir visus spaustuvės darbuotojus, narius, o taip pat ir visus geros valios lietuvius. Linkime geriausios sveikatos, daug džiaugsmo ir Aukščiausiojo palaimos.

MARQUETTE PARKO LIETUVIŲ NAMŲ SAVININKŲ ORGANIZACIJOS VALDYBA

LINKSMŲ ŠV. KALEDŲ ŠVENČIŲ linkime

savo klientams, draugams ir pažįstamiems

AUDYKLA "JUOSTA"

STANISLOVAS YURKUS

2448 West 71st Street Chicago, Illinois. Tel. 737-5529

ZOLP'S MILLWORK

LIETUVIŲ ISTAIGA

SYLVESTRAS ir MARIE ZOLP, Sav.

3554 South Halsted Street Tel.: Yards 7-2576

Linksmų Kalėdų švenčių ir laimingų Naujųjų Metų linkime visiems savo kostumeriams ir draugams

JULIUS IR THEODORA KUZAI

WHOLESALE MEAT DISTRIBUTOR

6840 S. Artesian Ave. WALbrook 5-8744

ZIEMOS ŠVENČIŲ IR NAUJŲJŲ METŲ proga sveikinu visus savo draugus, pažįstamus ir gerus lietuvius

FRANK STANIONIS

451 Longfellow Glen Ellyn, Ill. 60137

SKELBKITĖS NAUJIENOSE

4 — NAUJIENOS, CHICAGO 8, ILL. — THURSDAY, DECEMBER 23, 1971

PENSININKŲ 750 MYLIŲ EKSKURSIJA

Šiaurinės Kalifornijos idomybės

San Jose, 1971 m. spalio mėn. 12 — 14 d. vietos Senior Adult Services buvo suorganizavusi pensininkų ekskursiją, pama-tyti Kalifornijos šiaurėje porą vandens užtvankų, pakelėje esančias idomesnes vietas bei raudonmedžių miškus.

Per Oaklandą, palei Gizzly jėką, o nuo jos pasukome į Kalifornijos steito vidurį.

Prie Davis laukai lygūs ir keliai apsidinti medžiais, ūkiai vandens užtvankų, pakelėje esančias idomesnes vietas bei raudonmedžių miškus.

LINKSMŲ KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲJŲ METŲ

visiems savo taupytojams, kaimynams ir geros valios lietuviams linki

PEOPLES FEDERAL SAVINGS and LOAN ASSOCIATION

STANLEY W. ROPA, Prezidentas

Linksmų Kalėdų ir laimingų Naujųjų Metų linkime visiems savo klientams ir draugams

SOFIJA IR KOSTAS BUTKAI

VISKAS NAMŲ PAGERINIMUI IR PAGRAŽINIMUI

Metalas ir stiklas: stogeliai, durys, langai, rynos, turėkliai, tvoros ir pan.

3407 West 71 St., Chicago, Ill. 60629
Telef.: PR 8-2781

LINKSMŲ KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲJŲ METŲ

visiems savo draugams ir rėmėjams linki

GUŽAUSKAS BEVERLY HILLS FLORAL CO.

"KAS TIK IMANOMA GELEMIS"

2443 W. 63rd St. Tel. PROspect 8-0833

LINKSMŲ KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲJŲ METŲ

LINKI

VISIEMS SAVO NARIAMS, DRAUGAMS IR VISIEMS GEROS VALIOS LIETUVIAMS

KRAKIŠKIŲ DRAUGISKAS KLUBAS VALDYBA

du, iki ežero paviršiaus apie 30 pėdų, o iš dubos — nuo grunto iki viršaus 770 pėdų. Vienu žodžiu, pylimas tiek didelis, kad tiesiog neįtikėtina vaizdą sudaro. Lyg Egipto piramidė, tik aukštesnė kojomis.

Aiškino, kad žemiau esą laiptuoti tvenkiniai, kur sugaunama lašišų (Salmon) žuvis daugiau negu bet kurioje kitoje pasaulio vietoje.

Pasidžiaugę didingu Oreville Dam vaizdu, per kalnus ir aukštumas vyko link Chico. Pakelėse teko matyti lyg akmenimis nusėtą plotą. Net ilgiau- sios tvoros sudėtos ten iš akme- nų.

Chico miestas išskirtinas iš kitų tuo, kad daug parkų ir ne tik gatvės, bet rodos, ir kie- mai apsidinti medžiais. Bet kuria gatve važiuojant, atro- do, lyg vykstama per didžiulį parką. Aplankėme generolo John Bidwell 1868 m. pasista- tytus rūmus. Generolui ir jo žmonai mirus, jie kurį lai- ką buvo panadoti kaledžiui, tačiau nuo 1966 m. paversti muziejumi atminimui "Kali- fornijos pionierių kunigaist- čio". Muziejuje yra ir gen. Bidwell 7 — 8 pėdų portretas. Iš kurios vietos bežiūrėtumei (priešais, iš kairės ar dešinės), portreto akys lyg tiesiog žiūri į tave. Ir taip pasiskleidusiam būry iš 8 — 10 asmenų kiek vienas tvirtino, kad akys žiūri — kairėn, dešinėn ar tiesiai. Tai priklausė nuo to, kurioje vietoje žiūrintysis stovėjo. Ga- na keista, niekur neteko tokio nuostabaus paveikslas matyti Muziejau antro aukšto trijų kambarių grindys išklotos švie- siomis linoleumo plytelėmis. Kiekvienas atsilankęs gali pri- sidėti prie išlaidų apmokėji- mo šiuo būdu: už 1 dol. — 1 plytelė, kurioje jis gali įrašyti savo vardą, pavardę ir adresą. Tad šių kambarių grindys iš- margintos įvairiais braižais, pavardėmis ir adresais.

Iš Chico per Red Bluff vy- kome į Redding nakvynę. Šiame ruože pakelėse matėme įvairių pieno ir galvijų ūkių ir didžiųjų riešutų sodus. Teko pervaziuoti Sacramento upę, kuri savo pločiu primena Ne- muną.

Sekandį dieną vykom pa- matyti Shasta Dam — užtvan- kos, esančios už 8 mylių nuo Redding. Vakar stebėjome Oreville pylimą, o čia dar la- biau. Užtvankta didžiulė Sa- cramento upė ir eilė kitų, su- tekančių iš kalvų į Shasta ežerą. Pylimo aukštis 1077 pė- dos, tai yra antras pasauly savo didumu. Pylimo viršum pra- vestu plačiu keliu pervaziavę į antrą pusę, kalnų atšlaitėmis nusileidome žemyn iki elektros jėgainės. Vadovybės sutikimu, turėjome progą pereiti ilgą tu- nelį iki didžiulės salės, ku- rioje veikia 5 turbogeneratoriai. Vanduo iš užtvankos atei- na 5 vamzdžiais, kurių kiek- vienas 15 pėdų diametro (to- kiu vamzdžiu galėtų prava- žiuoti mokyklų busas). Paaiš- kinimus teikė ne asmuo, bet atitinkamos vietose įrengtos plokštelės, veikiančios mygtų- ką paspaudus. Tiek pati dau- ba, tiek visur aplink, kur tik akys užmato, žali krūmai ar miškai, sudarą malonų vaizdą ir tyrą orą.

Pievelėje prie pylimo prie- žiūros pastato, ganėsi būrelis sturnų, apsipratusių su auto- judėjimu ir žmonėmis. Atmin- tinas "trijų didžiųjų" iškant- matomas vaizdas: Shasta snie- guota kalno viršūnė, 14,161 pė- dų aukščio, Shasta ežeras — tvenkinys ir Shasta gigantiš- kas pylimas.

Grįžę atgal į Redding, vyko- me į Eureka prie Pacifiko. Vie- tomis kelias eina tarpukalnė- mis, vietomis kalnų šlaitais. Šiauras labai vingiuotas (tai į kairę, tai į dešinę) ir buse se- dint supo lyg laivą plaukiant. Daugelyje vietų per lapuočių

miškus važiuojant, gėrėjomeis- močiutės — gamtos sudarytu rudens metų spalvų žaismin- gumu.

Weawerville, aplankėme mu- ziejų kuriame yra pirmųjų čia apsigyvenusių asmenų ir inde- nų "čifu" nuotraukos ir daug dalykų iš indėnų namų apyvok- os, rūbų, ginklų ir kt. Ne- voli dabartinio muziejaus yra mažytis mūrinis pastatėlis, kuriame 1855 m. veikė "bravo- ras". Kiek toliau vaistinė, įsteig- ta 1854 m. su suktais mediniais laiptais šaligatvy, kuriais pa- siekiamas antras aukštas. 1848- m. Trinity upės smėly buvo aptikta aukso, tad į Weaver- ville plaukė aukso ieškotojai.

Jų tarpe daug kinų kasyklų ir kt. darbams. Kinai buvo pa- sistatę maldos namą (koply- čią), kuris 1873 m. sudegė. Se- kančiais metais maldos name- lis buvo atstatytas. Vėliau dau- geliai kinų išvykus prie gele- žinkelio pravedimo darbų, li- kusių kelių rūpesčių atstaty- tieji maldos namai buvo per- vesto steito globai. Dabar nau- dojama kaip atrakcija turis- tams. Altorius ir pavaizduotos esybės, tikrai gražaus darbo. Kiek atokiau būgnas ir gan- gas maldininkų dėmesiai at- kreipti. Netoliese kuklus kam- barys, kur gyvena dvasinia- kas, su to meto dar kuklesnia- inventoriumi.

Iš Weawerville per kalnus ir miškus, vyko į Eureka. Ku- rioje tai vietoje pakelėje ma- tėtis didelės krūvos kasyklų "atmatų", kitur — kalno ak- mens šlaitas status lyg nutašy- tas, dar kitur — pervaziavo- me aukštai nutiestu tiltu tarp

kalnų. Ties Eureka leidomeis- žemyn šalia plačios upės va- gos, bet su mažu vandens kie- kiu. (Matyti tik pavasariais, kalnuose sniegams tirpstant, ši upė pasirodo savo didybėje).

Eurekoje šoferis pavėžino mus iki nepaprastai gražaus ir puošnaus 3 aukštų mūro na- mo. Namą pasistatė kažkoks turtuolis, panaudodamas iš už- sienio atvežtą medžiagą ir kt. Dabar tame name esą vyrų klubas ir įeiti gali tik nariai.

Pernakvoję Eureka, sekan- čią dieną patraukėme namų link plačiu 101 keliu. Pradžio- je — lygumose matėsi stambių pieno ūkių, o vėliau raudon- medžių miškai.

Palei kelią raudonmedžių gigantų neteko matyti, išsky- rus paliktus parkuose pakelei- vių atrakcijai. Ties Leitonvil- le Trec House parke, yra ke- liolika gigantų. Ju didžiausias 250 pėdų aukščio, išdegusiu vi- duriu, kuriame įrengtas 21 x 27 pėdų kambarys, 50 pėdų aukščio, su 2 durimis ir 2 lan- gais. Šio raudonmedžio amžius — apie 4000 metų.

Pakelėje matėme daug lent- piūvių. Viena jų tiek didelė, kad visas miestelis tai darbi- ninkam gyventi namai, o ap- dirbtoji medžiaga veik apjuo- sia visą vietovę.

Ant kalnų, čia vadinamų kalvomis, daug medžių nu- lauztom ar nudžiūvusiom vir- šūnėm, atrodė lyg perkūnsar- giai. Tur būt, vėjas ir audros nudrasko jaunas metūges.

Prie Ukiah plati ir lygi tar- pukalnė, kurioje daug vaisių sodų ir vynuogynų. Iš viso Ukiah miestas švarus ir daro

mielą išpūdį. Pietavome didė- lėje ir švarioje valgykloje, kur kiekvienas gali pasirinkti kas- patinka ir kiek nori; pietų kai- na — 1,75 dol.

Po gerų pietų, dargi grįžtan- namo iš gana ilgos kelionės, pasukome į Italian Swiss Co- lony vynu gamyklą Asti mies- tely. Ekskursantams aprodė gamyklą ir pavaišino kas ko- kio norėjo tos gamyklos vynu. Ir taip trečios dienos vakare sugrįžome į San Jose, padarę lanku apie 750 mylių.

Šios eksk. vadovų buvo po- nia D. Anderson, kuri buvo gerai pasiruošusi ir apie kiek- viena pravažiuojamą miestą teikė informacijų S. Surkus

KAILINIAI VAISTAI

Brangioji, tu vis kosėji ir ko- sėji. Gal reikalinga parnešti vaistų.

— Taip, man reikalingas kai- linis paltas.

SKAITYK IR KITAM PATARK SKAITYTI "NAUJIENAS"

Cosmos Parcels Express Corporation

IR

Cosmos Travel Bureau, Incorp.

488 Madison Ave. New York, N. Y. 10022

SVEIKINA VISUS SAVO KLIENTUS

SU SVENTEMIS

IR

NAUJAIS METAIS

IR LINKI VISIEMS VISO GERIAUSIO

Linksmų Kalėdų ir laimingų Naujųjų Metų linki visiems savo klientams ir draugams

RED'S PLACE

Kur galima netik išgerti, bet ir gerai pavalgyti.

WALTER ir ELIZABETH MSEVICH, Sav.

2200 West Cermak Road Chicago, Ill.
Telef.: Virginia 7-8874

LINKSMŲ KALĖDŲ ŠVENČIŲ linkiu savo pacientams, draugams ir pažįstamiems

DR. A. J. BERTASH

736 West 35 Street
Phone: YA 7-5921

Linksmų Šv. Kalėdų švenčių ir laimingų Naujų Metų linkiu savo pacientams, draugams ir pažįstamiems

DR. VYT. TAURAS

Gydytojas ir Chirurgas

2652 W. 59 St. Chicago, Ill. 60629
Tel. PR 8-1223

Linksmų Kalėdų švenčių ir laimingų Naujų Metų linki savo pacientams, draugams ir pažįstamiems

DR. FRANK PLECKAS, OPT.

ASSOCIATE OPTOMETRISTS

Tikrina akis, pritaiko akinius ir "Contact Lenses".

Kalbame lietuviškai

2618 West 71st Street Tel. 737-5149

Linksmų Kalėdų ir laimingų Naujųjų Metų visiems savo draugams ir pacientams linki

DR. ir MRS. PETER T. BRAZIS

Gydytojas ir Chirurgas

2434 West 71st Street
Tel.: HEmlock 4-5849

Linksmų Kalėdų ir laimingų Naujųjų Metų linki visiems savo klientams, draugams ir pažįstamiems

ANTANAS VILIMAS

PERKRAUSTYMAI ARTI IR TOLIMŲ DISTANCIJŲ

823 West 34th Place
CHICAGO, ILLINOIS
Tel.: FRontier 6-1882

LINKSMŲ KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲJŲ METŲ

LINKI SAVO NAREMS, JŲ ŠEIMOMS IR VISIEMS AMERIKOS LIETUVIAMS

LIETUVIŲ MOTERŲ DRAUGIJA "A P Š V I E T A"

SKAITYKITE NAUJIENAS

Linksmų Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų linki

NAUJIENŲ REDAKCIJAI

ir visam dienraščio štabui

K. ir S. Januškai

Linksmų Kalėdų ir laimingų Naujų Metų linkime visiems savo kostumeriams, draugams ir pažįstamiems

Bridgeport Hardware & Paint Store

J. RAMANČIONIS, Sav.

HARDWARE, PAINT — APPLIANCE REPAIR

3214 S. Halsted Street. Chicago, Ill. 60608
Phone CALumet 5-4667

LINKSMŲ ŠV. KALĖDŲ ŠVENČIŲ

I R

LAIMINGŲ 1972 NAUJŲ METŲ

linki nariams ir rėmėjams

Buv. Lietuvos Policijos Tarnautojų klubo
"KRIVULĖS" VALDYBA

LINKSMŲ KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ
LINKIŲ VISIEMS KLIENTAMS, DRAUGAMS
IR PAŽĪSTAMIEMS

OFFSET LETTERPRESS
LAYOUT • ART • TYPE • COLOR PRINTING • ENGRAVING
CARBON INTERLEAVED FORMS • STATIONERY • BUSINESS FORMS
BOOKLETS • PHOTO REPRODUCTION • WEDDING INVITATIONS
1646 South Michigan Avenue Chicago 28, Illinois
Prompt Service
DAPKUS PRINTERS
INTEROCAN 8-3344

Linksmų Kalėdų švenčių ir laimingų Naujų Metų linki visiems savo kostumeriams ir pažįstamiems

CONTINENTAL RESTORANAS

GENOVAITE IR JONAS MALIORIAI, sav.

Telef.: 842-9559

3139 So. Halsted Street, Chicago, Ill.

Linksmų Kalėdų ir laimingų Naujų Metų linki visiems naujieniečiams, mūsų klubo nariams ir jų šeimoms

HUMBOLDT PARKO LIETUVIŲ KLUBO VALDYBA

BAUBLYS

Sąrzdžiose užgimiau, jau tūkstantis metų.
Parnesėtas iš ažuolyno, čion esmi
Ipadėtu: Tikras vardo mano Baublys, Dievui
Igarbintis buvau, Nuteriojus tėvystę, suvytau, sudžiūvau,
Ties manim Perkūnasui degė avys, leikos,
O dabar many gyvena Dionizas Poška.

Kaitydami šį užrašą ant Baublio sienų, tarsi matome prie stalo, palinkusį poetą. Matome plunksnos pagalbą į besikaltantį su garsiais to meto mūsų kultūros sklaidėjais S. Valiūnu, S. Stanevičium, K. Nezabitausku, diskutuojantį su mokslininkais J. Loboja, J. Leleliu, T. Čackiu ir daugelia kitų, kuriuos vienijo bendras šviesaus gyvenimo savajai tautai troškimas. Nepaisydami nepalankių epochos vėjų, bažnyškos kilmės rašytojas išdrįso prabilti į liaudį gimtąja kalba, bandė kelti tautos praeitį, parodyti jos kalbos, papročių grožį. Dar ir šiandien iš lūpų į lūpas sklinda pasakojimai apie šį keistą žmogų, kuris negailėdavo laiko tolimoms kelionėms, rinkdamas su Lietuvos senove susijusius daiktus. Ir pamažu keliavo į Bijotus įvairūs šarvai, ginklai. Žemaitijos piliakalnių ir senovės kapų archeologiniai radiniai, su lietuvių mitologija ir padavimais susiję akmenukai.

Aš patsai į pakalnę Papilės važiuavau ir norint daugelį daiktų akmeningų, išgavau. Pamatę mokslininkai, kuriems taip patiko, mažne visus atėmė, man nedaug paliko.

Poetas rinko eksponatus ir svajojo įkurti visiems prieinamą muziejėlį. Pasakojama, kad pats likimas buvęs tam palankus. Pienimis išdeginus netoliese Vyšnių kalne augusio ažuolo šaknis, tūkstantmetis galiūnas nustojo ošti. D. Poškai pagailę, kad toks milžinas nenuėitų niekais. Jis

sukvietė vyrus, ir tie ištisą dieną kirtė jo kamieną, buvusį pašaknyje 12.5 m. apimties. 1812 m. kovo mėn. supiaustytas į dalis, išskobtas, pasipuošęs šiaudiniu stogu, langais ir durimis, jis jau stovėjo D. Poškos sodyboje. Viduje buvo pastatytas iš to paties ažuolo išdrožtas apvalus stalas, kėdė ir suolelis. Parnesėtas čia visus savo rinkinius ir bibliotekę, sienas papuošęs Voltero, Koperniko, Kosciūškos ir kitų portretais. D. Poška įkūrė pirmąjį viešai lankomą senienų muziejėlį. Vėliau šalia buvo pastatytas dar vienas panašus Baublys.

Nors muziejus neturėjo aki traukiančių brangenybių, o pui-kavosj tik surūdijusiais šarvais bei kardais, jis kėlė didžiulį susidomėjimą. Apie jį rašė to meto spauda, jis buvo lankomas.

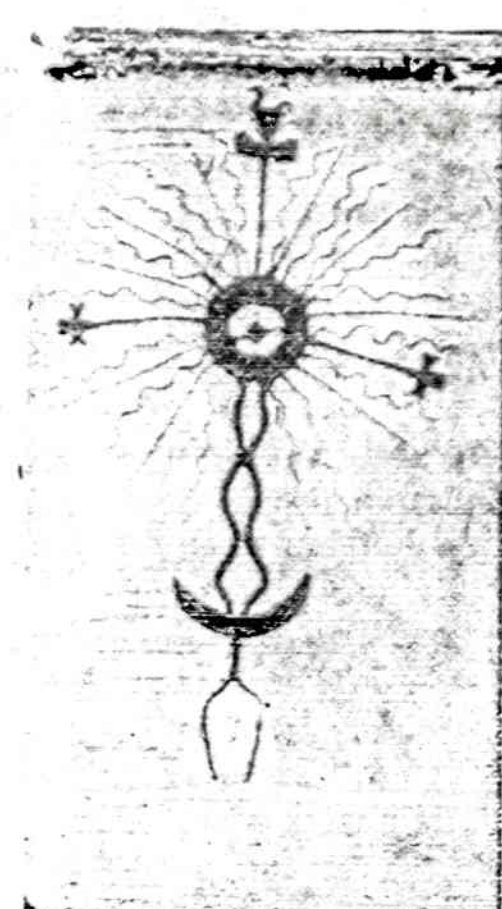
Net toli nuo Lietuvos gyvenantis Adomas Mickevičius jį įamžina savo poezijoje:

Ar gyvas dar Baublys, kurio liemens
Išdrūmas
Sonaivėj taip išpurto, lyg erdviausias
(rūmas)
Ten dvylika žmonių prie stalo sėdė
(galėjo...

Deja, visiems D. Poškos rinkiniams išlikti iki mūsų laikų nebuvo lemta. Dalį laikų jis testamentu užrašė Kražių gimnazijai, kitus padovanojo draugams. Rašytojui mirus, Baubliai buvo apleisti, ilgą laiką išbuvo be reikiamos apsaugos.

Laikui bėgant Baubliai sensta. Nepriklausomybės laikais jie buvo apsaugoti gaubtais.

Liet. Enciklopedijoje apie Baublį be kt. pasakyta, kad dalis muziejinio rinkinio buvo išlikusi iki I pasaul. karo, bet vokiečių okupacijoje kiek nukentėjo. 1924 m. muziejaus likučiai buvo per-

LIETUVOS MENAS

duoti Tauragės mokytojų seminarijai, o vėliau vienas Poškos Baublys pateko į Šiaulių Aušros muziejų. Bene okupuotoj Lietuvoj leidžiamas "Gimtas Kraštas" įsidėjo S. R. inicialais pasirašytą straipsnį "Pasitikis senieji Baubliai", kuriame skaitytojai džiuginami, kad Kultūros ministerija paskelbusi konkursą geriausiai Baublių apsaugojimo idėjai.

Girdi, "Paruošti galutinį Baublių apsaugos projektą buvo pavesta architektams Meilei Lagunavičienei ir Vytautui Gabriliūnui. Projektas buvo apsvaistytas Paminklų apsaugos ir kraštotyros draugijos ir Kultūros paminklų apsaugos valdybos posėdyje, gerai įvertintas. Numatoma netrukus pradėti statybos darbus".

Ar nuo tos idėjos nueita prie darbo, kol kas dar neteko skaityti.

SAVAS PAS SVETIMĄ

Bridžportas, Bridžportas,
Kaip ir dantaunas,
Asfaltu grįstas
Biznierių "taunas".

Didelis, didelis
Bridžporto progresas,
Kartais į priekį,
Kartais atgal...

Remia kiek drūti,
Kad nesugriūtų
Savasis svetimą,
Sako biznieriai.

Muzika, muzika
Raivosi Bridžporte:
Dainuoja ponai —
Padedą ponios.

Ir šeiminių,
Ir "burdingieriai".
Savas pas svetimą
Eina biznieriai.

Naktį ir dieną
Saugokis vienas,
Kad neparemtų
Tavo kišenias...

Bridžportas, Bridžportas
Garsus didvyriais,
Eina ir pirkti
Savas pas savą.

Don Pilotas

YRA SKIRTUMAS

— Koks yra skirtumas tarp
dramblio ir politikieriaus?

— Dramblys geria pusę
valandos ir dirba visą dieną, o poli-
tikierius daro atvirkščiai.

SVENCIANT KALEDAS IR ŽINGIANT I NAUJUS
NARIUS, TALKININKUS, MUSŲ PRIETELIUS, KLIENT
LIETUVIUS SVEIKINA

LIETUVIŲ TAUTINIAI NAM CHICAGOJE

6422 SO. KEDZIE AVENUE

LINKSMŲ ŠV. KALĖDŲ ŠVENČIŲ
linkime visiems mūsų klientams ir d

ALBINAS BENIULIS

5301 S. Talman Ave., Chicago, IL
Tel.: RE 7-7083

Baldų pervežimas mieste ir tol

Utenos Apskritis Draugiškas

Žiemos švenčių ir Naujų Metų proga

visus klubo narius ir klubo rėm

Linki visiems geros sveikatos

1972 METŲ VALDYBA:

K. STUKIENĖ, Pirmininkė
J. ŠULCA, Vicepirmininkas
V. JUŠKA, Nutarimų raštininkas
B. ŽEMGULIS, Finansų raštininkė
A. RADŽIUKENAS, Kontrolės raštininkas
M. RADŽIUKENAS, Kasininkė

Linksmiausių Kalėdų ir laimingųjų
Metų linkime visiems geriems lietu

Savininkai BARBORA IR ADOLFAS VIRK

A & B CLUB

Užlaikome visokiausius gėrimus

3601 So. Lowe Street

Tel.: I

SKAITYKITE NAUJI

DAUG SMAGAUS DŽIAUGSMO IR LAIMĖS
KALĖDŲ IR NAUJŲ METŲ PROGA
linkime mūsų šeimos giminėms, bičiuliams ir visiem
pažįstamiems

HILDA IR JULIUS KUZAS, JR. KAROW MEAT, INC., SAVININKAI

106 WEST 115 STREET

Tel. WA 8-830